

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2103**z dnia 15 listopada 2017 r.****zmieniająca decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku i uchylająca decyzję Rady 2005/387/WSiSW**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW ⁽³⁾ określono wspólne podejście do walki z nielegalnym handlem narkotykami, który stanowi zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i jakości życia obywateli Unii, legalnej gospodarki oraz dla stabilności i bezpieczeństwa państw członkowskich. Decyzja ramowa 2004/757/WSiSW określa minimalne wspólne zasady dotyczące definicji przestępstw związanych z handlem narkotykami oraz kar w celu zapobiegania problemom pojawiającym się we współpracy organów sądowych i organów ścigania państw członkowskich ze względu na fakt, że dane przestępstwo lub przestępstwa nie są karalne jednocześnie na mocy przepisów prawa państwa wnioskującego i państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.
- (2) Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW ma zastosowanie do substancji objętych zakresem stosowania Jednolitej konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., oraz do substancji objętych zakresem stosowania Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. (zwanych dalej „konwencjami ONZ”) oraz do leków syntetycznych objętych środkami kontroli w całej Unii zgodnie ze wspólnym działaniem Rady 97/396/WSiSW ⁽⁴⁾, które stwarzają zagrożenia dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożeń stwarzanych przez substancje umieszczone w wykazach załączonych do konwencji ONZ.
- (3) Decyzja ramowa 2004/757/WSiSW powinna mieć zastosowanie również do substancji objętych środkami kontroli oraz sankcjami karnymi zgodnie z decyzją Rady 2005/387/WSiSW ⁽⁵⁾, które stwarzają zagrożenia dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożeń stwarzanych przez substancje umieszczone w wykazach załączonych do konwencji ONZ.
- (4) Nowe substancje psychoaktywne, które naśladują działanie substancji umieszczone w wykazach załączonych do konwencji ONZ, pojawiają się często i szybko rozprzestrzeniają się w Unii. Niektóre nowe substancje psychoaktywne stwarzają poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego i zagrożenia społeczne. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2101 ⁽⁶⁾ zapewnia ramy wymiany informacji o nowych substancjach psychoaktywnych oraz ramy procedury oceny zagrożeń na podstawie wstępnego sprawozdania i sprawozdania z oceny zagrożeń sporządzonych w celu ustalenia, czy dana nowa substancja psychoaktywna stwarza poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego i zagrożenia społeczne. Aby skutecznie zmniejszyć dostępność nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego oraz, w stosownych przypadkach, poważne zagrożenia społeczne oraz aby powstrzymać handel tymi substancjami w całej Unii, a także zniechęcać do działania organizacje przestępcze, substancje te powinny zostać włączone do definicji narkotyku zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i objęte wspólnymi przepisami prawa karnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 177 z 11.6.2014, s. 52.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 25 września 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8).

⁽⁴⁾ Wspólne działanie 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące wymiany informacji, oceny ryzyka oraz kontroli nowych leków syntetycznych (Dz.U. L 167 z 25.6.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych (Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2101 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 w zakresie wymiany informacji, systemu wczesnego ostrzegania oraz procedury oceny zagrożeń w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (5) Nowe substancje psychoaktywne włączone do definicji narkotyku powinny być zatem objęte zakresem stosowania unijnych przepisów prawa karnego dotyczących nielegalnego handlu narkotykami. Pomogłoby to także zoptymalizować i uprościć unijne ramy prawne, ponieważ te same przepisy prawa karnego miałyby zastosowanie do substancji objętych zakresem stosowania konwencji ONZ oraz do najbardziej szkodliwych nowych substancji psychoaktywnych. Należy w związku z tym zmienić definicję narkotyku w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (6) Niniejsza dyrektywa powinna określić podstawowe składniki definicji narkotyku oraz procedurę i kryteria włączania do tej definicji nowych substancji psychoaktywnych. Ponadto, w celu włączenia do definicji narkotyku substancji psychoaktywnych objętych już środkami kontroli na mocy decyzji Rady przyjętych zgodnie ze wspólnym działaniem 97/396/WSiSW oraz zgodnie z decyzją 2005/387/WSiSW, do decyzji ramowej 2004/757/WSiSW należy dodać załącznik zawierający wykaz tych substancji psychoaktywnych.
- (7) Jednak aby szybko reagować na powstawanie i rozprzestrzenianie się nowych szkodliwych substancji psychoaktywnych w Unii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmiany tego załącznika w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (8) Aby szybko reagować na pojawianie się i rozprzestrzenianie w Unii nowych szkodliwych substancji psychoaktywnych, państwa członkowskie powinny stosować przepisy decyzji ramowej 2004/757/WSiSW do nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego oraz, w stosownych przypadkach, poważne zagrożenia społeczne, jak najszybciej, lecz nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego zmieniającego załącznik w celu włączenia tych substancji do definicji narkotyku. Państwa członkowskie powinny, tak dalece jak to możliwe, dokładać wszelkich starań, aby skrócić ten termin.
- (9) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie rozszerzenie zakresu stosowania prawa karnego Unii mającego zastosowanie do nielegalnego handlu narkotykami na nowe substancje psychoaktywne stwarzające poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego oraz, w stosownych przypadkach, poważne zagrożenia społeczne, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające samodzielnie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, domniemania niewinności i prawa do obrony, zakazu ponownego sądenia lub karnia w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary oraz zasad legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kary.
- (11) Ponieważ niniejsza dyrektywa wraz z rozporządzeniem (UE) 2017/2101 ma na celu zastąpienie mechanizmu ustanowionego na mocy decyzji 2005/387/WSiSW, decyzja ta powinna zostać uchylona.
- (12) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związane, ani jej nie stosuje.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.

(¹) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

(15) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję ramową 2004/757/WSiSW,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW

W decyzji ramowej 2004/757/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »narkotyki« oznacza którąkolwiek z następujących substancji:

a) substancję objętą zakresem stosowania Jednolitej konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., lub Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.;

b) wszelkie substancje wymienione w załączniku;”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„4) »nowa substancja psychoaktywna« oznacza substancję w formie czystej lub w formie preparatu nieobjętą zakresem stosowania Jednolitej konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., ani Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r., lecz mogącą stwarzać zagrożenia dla zdrowia lub zagrożenia społeczne podobne do zagrożeń stwarzanych przez substancje objęte zakresem stosowania tych konwencji;

5) »preparat« oznacza mieszaninę zawierającą jedną lub kilka nowych substancji psychoaktywnych.”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Procedura włączania nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku

1. Na podstawie oceny zagrożeń lub połączonej oceny zagrożeń przeprowadzonej zgodnie z art. 5c rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu Komisja bez zbędnej zwłoki przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 8a dotyczący zmiany załącznika do niniejszej decyzji ramowej w celu dodania do niego nowej substancji psychoaktywnej lub nowych substancji psychoaktywnych i określenia, że nowa substancja psychoaktywna stwarza lub nowe substancje psychoaktywne stwarzają poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego oraz, w stosownych przypadkach, poważne zagrożenia społeczne na poziomie Unii oraz że zostaje ona włączona lub zostają one włączone do definicji narkotyku.

2. Prowadząc rozważania co do przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 1, Komisja uwzględni to, czy skala używania lub wzorce używania nowej substancji psychoaktywnej oraz jej dostępność i potencjał rozpowszechniania w Unii są istotne i czy szkody zdrowotne spowodowane używaniem nowej substancji psychoaktywnej związane z jej toksycznością ostrą lub przewlekłą oraz ryzykiem jej nadużywania lub właściwościami uzależniającymi są groźne dla życia. Szkody zdrowotne są uważane za groźne dla życia, jeżeli nowa substancja psychoaktywna może spowodować śmierć lub śmiertelny uraz, ciężką chorobę, ciężkie upośledzenie fizyczne lub psychiczne, lub znaczne rozprzestrzenianie się chorób, w tym transmisję wirusów krwiopochodnych.

Ponadto Komisja uwzględni to, czy szkody społeczne wyrządzone przez nową substancję psychoaktywną jednostkom i społeczeństwu są poważne, a zwłaszcza czy wpływ nowej substancji psychoaktywnej na funkcjonowanie społeczeństwa i porządek publiczny obejmuje zakłócanie porządku publicznego lub agresywne, lub antyspołeczne zachowania powodujące szkodę dla użytkownika, lub innych osób, lub zniszczenie mienia, lub czy działalność przestępcza, w tym przestępczość zorganizowana, związana z nową substancją psychoaktywną jest systematyczna, lub wiąże się z uzyskiwaniem znacznych, nielegalnych dochodów, lub generowaniem wysokich kosztów gospodarczych.

3. Jeżeli w ciągu sześciu tygodni od daty otrzymania sprawozdania z oceny zagrożeń lub sprawozdania z połączonej oceny zagrożeń sporządzonego zgodnie z art. 5c ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 Komisja uzna za niepotrzebne przyjęcie aktu delegowanego włączającego nową substancję psychoaktywną lub nowe substancje psychoaktywne do definicji narkotyku, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające uzasadnienie.

4. W odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych dodanych do załącznika do niniejszej decyzji ramowej państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do stosowania przepisów niniejszej decyzji ramowej do tych nowych substancji psychoaktywnych jak najszybciej, lecz nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie aktu delegowanego zmieniającego załącznik. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej decyzji ramowej lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 1b

Krajowe środki kontroli

Nie naruszając zobowiązań nałożonych na państwa członkowskie na mocy niniejszej decyzji ramowej, państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić na swoim terytorium wszelkie krajowe środki kontroli, jakie uznają za stosowne w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1).;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1a, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 22 listopada 2017 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

4) dodaje się załącznik w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja niniejszej dyrektywy

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 23 listopada 2018 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Uchylenie decyzji 2005/387/WSiSW

1. Decyzja 2005/387/WSiSW traci moc ze skutkiem od dnia 23 listopada 2018 r.
2. Niezależnie od ust. 1 decyzję 2005/387/WSiSW stosuje się nadal do nowych substancji psychoaktywnych, w odniesieniu do których przed dniem 23 listopada 2018 r. zostało przedstawione wspólne sprawozdanie, o którym mowa w art. 5 tej decyzji.
3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z ust. 4–8 niniejszego artykułu dotyczące zmiany załącznika do decyzji ramowej 2004/757/WSiSW w celu dodania do niego nowych substancji psychoaktywnych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w ust. 3, powierza się Komisji na okres dwóch lat od dnia 22 listopada 2017 r.
5. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
6. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
7. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
8. Akt delegowany przyjęty na podstawie ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 5***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 listopada 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Wykaz substancji, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. b)

1. P-metylotioamfetamina lub 4-metylotioamfetamina, o której mowa w decyzji Rady 1999/615/WSiSW ⁽¹⁾.
2. Parametoksymetyloamfetamina lub N-metylo-1-(4-metoksyfenylo-2-aminopropan), o której to substancji mowa w decyzji Rady 2002/188/WSiSW ⁽²⁾.
3. 2,5-dimetoksy-4-jodofenyloetylotamina, 2,5-dimetoksy-4-etylotiofenyloetyloamina, 2,5-dimetoksy-4-(n)-propylotiofenyloetyloamina i 2,4,5-trimetoksyamfetamina, o których mowa w decyzji Rady 2003/847/WSiSW ⁽³⁾.
4. 1-benzylpiperazyna lub 1-benzyl-1,4-diazacykloheksan lub N-benzylpiperazyna lub benzylpiperazyna, o której to substancji mowa w decyzji Rady 2008/206/WSiSW ⁽⁴⁾.
5. 4-metylometkatynon, o którym mowa w decyzji Rady 2010/759/UE ⁽⁵⁾.
6. 4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrooksazolo-2-amina (4,4'-DMAR) i 1-cykloheksylo-4-(1,2-difenyletylo)-piperazyna (MT-45), o których mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2015/1873 ⁽⁶⁾.
7. 4-metyloamfetamina, o której mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2015/1874 ⁽⁷⁾.
8. 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloamina (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-on (MDPV) i 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanon (metoksetamina), o których mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2015/1875 ⁽⁸⁾.
9. 5-(2-aminopropyl)indol, o którym mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2015/1876 ⁽⁹⁾.
10. 1-fenylo-2-(pirolidyn-1-yl)pentan-1-on (α -pirolidynowalerofenon, α -PVP), o którym mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2016/1070 ⁽¹⁰⁾.
11. 2-[[1-(cykloheksylometylo)-1H-indolo-3-karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanian metylu (MDMB-CHMICA), o którym mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2017/369 ⁽¹¹⁾.
12. N-(1-fenetylopiperydyn-4-yl)-N-fenylakrylamid (akrylofentanylo), o którym mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2017/1774 ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 1999/615/WSiSW z dnia 13 września 1999 r. określająca 4-MTA jako nowy syntetyczny narkotyk, który ma być przedmiotem środków kontroli i penalizacji (Dz.U. L 244 z 16.9.1999, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/188/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowego syntetycznego narkotyku PMMA (Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 14).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2003/847/WSiSW z dnia 27 listopada 2003 r. dotycząca środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowych syntetycznych narkotyków 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 (Dz.U. L 321 z 6.12.2003, s. 64).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2008/206/WSiSW z dnia 3 marca 2008 r. dotycząca uznania 1-benzylpiperazyny (BZP) za nową substancję psychoaktywną, którą należy objąć środkami kontroli i sankcjami karnymi (Dz.U. L 63 z 7.3.2008, s. 45).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2010/759/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie poddania 4-metylometkatynonu (mefedronu) środkiem kontrolnym (Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 44).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1873 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrooksazolo-2-aminy (4,4'-DMAR) i 1-cykloheksylo-4-(1,2-difenyletylo)-piperazyny (MT-45) środkiem kontroli (Dz.U. L 275 z 20.10.2015, s. 32).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1874 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkiem kontroli (Dz.U. L 275 z 20.10.2015, s. 35).

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1875 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkiem kontroli (Dz.U. L 275 z 20.10.2015, s. 38).

⁽⁹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1876 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 5-(2-aminopropyl)indolu środkiem kontroli (Dz.U. L 275 z 20.10.2015, s. 43).

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1070 z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie poddania środkiem kontroli 1-fenylo-2-(pirolidyn-1-yl)pentan-1-on-(α -pirolidynowalerofenonu, α -PVP) (Dz.U. L 178 z 2.7.2016, s. 18).

⁽¹¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/369 z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie poddania 2-[[1-(cykloheksylometylo)-1H-indolo-3-karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanianu metylu (MDMB-CHMICA) środkiem kontroli (Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 210).

⁽¹²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1774 z dnia 25 września 2017 r. w sprawie poddania N-(1-fenetylopiperydyn-4-yl)-N-fenylakrylamidu (akrylofentanylo) środkiem kontroli (Dz.U. L 251 z 29.9.2017, s. 21).